

ство. Дължни сме да ходимъ въ домъ-тъ Божій за да ся покланяме и слугуваме Богу заедно съ народъ-тъ му. Съ еднѣж думѣ, въ тоя день трѣбува да ся посвящаватъ Богу всички-ты ни помышленія, всички-ты ни чувствованія, всички-ты ни разговори и всички-ты ни дѣла.

2. Ные разваляме тайж заповѣдь: 1) когато правимъ въ Недѣленъ день *обыкновеннѣж и не нужднѣж работѣ*: 2) когато преминуваме тоя день *въ наслажденія, въ празности или въ грѣхѣ*: 3) Когато наши-ти помышленія, наши-ти разговори сѣ *свѣтовни*: 4) Когато не ходимъ въ домъ-тъ Господень, или когато отидемъ тамъ, не ся молимъ Богу отъ сърдце, или когато ни ся види недѣля-та тяжка и несносна. Амосъ 8; 4, 5.

3. *Разваленіе-то на недѣлѣж-тѣ е твърдѣ голѣмѣ грѣхѣ*. Който ѣж разваля, краде онова, което е Божіе, защото тоя день е день Господень. Който прави това лишава себе си отъ най драгоцѣнно-то си време за да ся ползува духовно. Колкото ся простира вліяніе-то на тогова, който разваля недѣлѣж-тѣ, толкова той поврежда и религіѣж-тѣ въ свѣтъ-тъ; защото тя ся уякчава съ варданіе-то на святѣ Недѣлѣж, а ослабнува съ разваляніе-то и.

4. Всички-ты лица, които иматъ вліяніе и власть, както чорбаджіи-ти, родители-ти и учители-ти, трѣбува не само да не докаратъ други-ты да развалѣтъ тоя день, но и да ся